

*Мельничук І. Є.,
аспірант кафедри публічного управління та адміністрування,
Науковий керівник: Чечель А. О.,
д-р екон.наук, професор,
професор кафедри публічного управління та адміністрування,
Маріупольський державний університет, м. Київ*

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Сучасний розвиток державного управління людськими ресурсами в Україні визначається стратегічною рамкою, головною метою якої є гармонізація публічної служби з європейськими стандартами та підвищення її ефективності й політичної неупередженості. Основні напрями розвитку людськими ресурсами в подальшому реформуванні зосереджені на чотирьох ключових векторах: інституційна модернізація, цифровізація, соціальний капітал та професійний розвиток.

Другим пріоритетом постає зміцнення цифрової стійкості та кібербезпеки. Досвід війни підтвердив, що безпека даних є основою довіри до державних інституцій. Наукові рекомендації щодо трансформації підходів до оцінювання ризиків та посилення захисту критичної інфраструктури мають стати базою для оновленої Національної стратегії кібербезпеки.

Третім напрямом є інтелектуалізація управління за допомогою штучного інтелекту та блокчейну. Впровадження алгоритмічних рішень для прийняття адміністративних рішень та використання блокчейну для забезпечення прозорості цільових програм дозволять значно підвищити ефективність державного апарату.

Інтеграція блокчейну в механізми цифрового врядування дозволяє забезпечити прозорість влади, збільшити довіру до державних органів, забезпечити захист даних від крадіжки та мінімізувати корупційні ризики через неможливість підробки записів [1].

Дослідження підкреслюють переваги використання конкретних платформ для державного сектора:

1. Hyperledger Fabric та Sawtooth – фокусуються на безпеці та масштабованості, що важливо для державних реєстрів.

2. Ethereum та Corda – дозволяють використовувати складні смарт-контракти для автоматизації адміністративних процесів.

3. Quorum та R3 Corda – забезпечують комплаєнс із регуляторними стандартами та приватність транзакцій [2].

Всі цифрові методи управління процесами та людськими ресурсами потребують вдосконалення цифрових навичок та поглиблення сучасних знань в окремих сферах цифровізації. Використання інструментів штучного інтелекту потребує додаткового навчання персоналу та державних службовців, бо його застосування вже поширено на безліч процесів державного управління: автоматизація адміністративних функцій; виконання

рутинних завдань без прямого залучення державних службовців; аналітика великих даних (Big Data); обробка масивів інформації для виявлення закономірностей та прогнозування соціально-економічних процесів; прогнозування ризиків; попередження кризових ситуацій на основі предиктивних моделей; підтримка прийняття рішень, надання обґрунтованих рекомендацій управлінцям у складних умовах [3].

Рамка цифрових компетентностей для державних службовців є деталізованим описом навичок, знань, умінь, які потрібні для ефективного використання цифрових засобів у професійній діяльності. Вона базується на рекомендаціях європейських і міжнародних інституцій у цій сфері та охоплює такі аспекти, як пошук і використання інформації, безпечна робота з електронними сервісами, розуміння електронного урядування й захисту даних. Ця рамка сприяє державним установам у розробці відповідних політик і навчальних програм для покращення цифрової грамотності персоналу. Для самих працівників вона стає інструментом виявлення прогалин у знаннях та планування подальшого професійного розвитку. Рамка охоплює чотири групи властивостей і характеристик, що дають змогу всебічно описати змістовні особливості визначення компетентностей.

Цифровізація стала не просто технічним інструментом, а фундаментальною стратегією виживання та розвитку України в умовах війни та євроінтеграції. Першим стратегічним пріоритетом є завершення побудови сервісної держави через екосистему «Дія» та її інтеграцію з європейськими цифровими платформами. Це включає не лише оцифрування нових послуг, а й впровадження транскордонної цифрової ідентифікації, що дозволить українцям безперешкодно користуватися сервісами по всій території Європейського союзу.

Список використаних джерел:

1. Коротченко Н. О. Штучний інтелект як чинник модернізації публічного управління в умовах діджиталізації суспільних відносин. *Державне будівництво*. 2025. №1(37). С. 93-102. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2025-1-06>.
2. Законодавче регулювання цифрової безбар'єрності: найкращі європейські практики: звіт за результатами дослідження. Київ: ПРООН, 2023. 30 с.
3. Мельничук І. Є., Чечель А. О. Управління людськими ресурсами: концептуальні основи та європейські стандарти. *Суспільство і національні інтереси*. 2026. №1(21). С. 793-804. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2026-1\(21\)-794-804](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2026-1(21)-794-804).